

N:o 85.

Af herr **A. Olsson** i Ornakärr, om ändring i § 14 af förordningen angående eldfarliga oljor m. m. den 26 november 1875.

I 14 § af kongl. förordningen angående eldfarliga oljor och vissa andra dermed jemförliga vätskor, gifven Stockholms slott den 26 november 1875, finnes stadgadt bland annat:

»Vill någon å landet eller köping, som af viss stad icke är beroende, idka sådan handel, göra anmälan hos vår befallningshafvande i länet eller kronofogden i orten. Vid anmälan, hvarom fråga nu är, skall fogas uppgift om stället, hvarest handeln är afsedd att drifvas samt i öfrigt iakttagas hvad för rättigheten att utöfva bodhandel är i allmänhet stadgadt. Förflyttas handeln från uppgifvet ställe till ett annat, skall anmälan derom på enahanda sätt ega rum. Kronofogde åligger att inom medlet af hvarje månad till länsstyrelsen insända uppgift på den eller dem, som under nästföregående månader hos honom antingen sig anmält till idkande af minuthandel med eldfarlig olja eller gjort anmälan om sådan rörelses förflyttande från ett till annat ställe.»

En ändring anser jag böra ske i denna förordning. Hufvudsakliga skälet dertill är, att anmälan om minuthandel med eldfarliga oljor och de för sådan handel eller enskild förbrukning afsedda förråd bör ske på samma sätt och med iakttagande af samma föreskrifter, som äro intagna i 9 § mom. 2 & 3 af kongl. förordningen den 18 juni 1864 om utvidgad näringsfrihet, sådana dessa moment lyda genom kongl. förordningen den 23 september 1887, jemförda med lagen angående handelsregister, firma och prokura den 13 juli 1887. Enligt dessa bestäm-

melser har kronofogdes skyldighet att emottaga anmälningar om bodhandel upphört, hvadan det torde vara lämpligt, att kronofogdes befogenhet att emottaga anmälningar om handel med eldfarlig olja jemväl upphör, eftersom dylik anmälan numera icke medför samma rättighet till handels idkande, som tidigare varit afsedd, sedan genom den skedda förändringen i åberopade § af näringsförordningen och genom tillkomst af lagen angående handelsregister, firma och prokura, andra föreskrifter derom nu äro gällande. Härtill kommer ytterligare det skälet, att efter hvad jag varit i tillfälle att inhemta, olika meningar gjort sig gällande i fråga om sättet för anmälan om handel med eldfarlig olja.

Jag tillåter mig därför hemställa, att anförda § må i nu anmärkta delar erhålla denna förändrade lydelse:

— — — Vill någon å landet eller i köping, som af viss stad icke är beroende, idka sådan handel, göre anmälan hos vår befallningshafvande i länet. Vid anmälan, hvarom fråga nu är, skall fogas uppgift om stället, hvarest handeln är afsedd att drifvas, samt i öfrigt iakttagas hvad för rättigheten att utöfva bodhandel är i allmänhet stadgadt. Förflyttas handeln från uppgifvet ställe till ett annat, skall anmälan derom på enahanda sätt ega rum.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 24 januari 1890.

Anders Olsson.

Häruti instämma:

P. Truedsson.

Nils Nilsson.